

Sygn. akt II Cz 222/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2014 roku **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Gminy (...)**

przeciwko: **G. B.**

w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania w sprawie prowadzonej przez

Sąd Rejonowy w Szubinie sygn. akt IC 245/12

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie z **dnia 17 stycznia 2013r. sygn. akt I C 220/13**

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**
2. **zasądza od G. B. na rzecz Gminy (...) kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 222/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Szubinie postanowieniem z dnia 17 stycznia 2014 r. odrzucił skargę pozwanego o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pozwany wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 4 marca 2013 roku wydanym w sprawie I C 245/12, mocą którego Sąd uwzględnił powództwo Gminy (...)w części i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10.760,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty i obciążył pozwanego kosztami postępowania.

Wskazał Sąd, iż pozwany w skardze wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez oddalenie powództwa w całości, względnie miarkowanie zasądzonej kwoty zgodnie z zasadami współzycia społecznego.

Skarżący w uzasadnieniu skargi podał, iż z uwagi na awarię samochodu nie mógł uczestniczyć w terminie rozprawy, na którym została odroczone publikacja wyroku. Pozwany nie został o tym poinformowany. Nie został też poinformowany o wydaniu wyroku.

Zdaniem skarżącego w ten sposób został pozbawiony możliwości działania.

Sąd Rejonowy wskazał, iż wniesiona skarga jako niedopuszczalna, albowiem nie jest oparta na ustawowej podstawie i dlatego podlegała odrzuceniu.

Sąd wskazał, iż zgodnie z art. 401 pkt 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana, bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania.

Podkreślił Sąd Rejonowy, iż wskazana podstawa - pozbawienie możliwości działania - zachodzi jedynie wówczas, gdy jest ona wynikiem naruszenia przepisów prawa. Skarżący natomiast wskazał, iż został pozbawiony możliwości działania, gdyż nie został powiadomiony o terminie odroczenia ogłoszenia wyroku. Powołana okoliczność nie jest jednak wystarczająca do stwierdzenia, że w toczącym się postępowaniu, którego był uczestnikiem został pozbawiony możliwości działania. Sąd nie ma bowiem obowiązku zawiadamiania strony nieobecnej na rozprawie o terminie publikacji orzeczenia. Skarżący nie wykazał, aby doszło do naruszenia przepisów prawa skutkujących pozbawieniem możliwości działania.

2

Sąd zaznaczył, iż niezależnie od przyczyny nieobecności skarżący mógł we własnym zakresie ustalić jakie czynności zostały na rozprawie, o której był zawiadomiony, podjęte, w tym czy zapadł wyrok, jaka jest jego treść

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że przytoczone fakty nie wyczerpują ustawowych podstaw wznowienia postępowania i na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. skargę odrzucił.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w całości, wnosząc o jego uchylenie i uwzględnienie skargi. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu naruszenie przepisów prawa procesowego tj. art. 401 pkt 2 k.p.c. poprzez uznanie, że przytoczone okoliczności nie są wystarczające do uznania, iż został on pozbawiony możliwości działania w toczącym się postępowaniu oraz naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że skarga nie została oparta na ustawowych podstawach wznowienia postępowania.

Powódka w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wznowienie postępowania polega na ponownym rozpoznaniu i rozstrzygnięciu sprawy zakończonej prawomocnym orzeczeniem co do istoty sprawy, jeżeli zachodzą oznaczone w ustawie przyczyny. Zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego, w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem, wznowienie postępowania może nastąpić z przyczyn nieważności (art. 401 k.p.c.), z przyczyn restytucyjnych (art. 403 § 1 i 2 k.p.c.) oraz gdy przepis prawa, na podstawie którego wydano wyrok, został uznany za niekonstytucyjny (art. 401¹ k.p.c.). Ponadto, można żądać wznowienia postępowania, jeżeli na treść wyroku miało wpływ postanowienie niekończące postępowania w sprawie, które wydano na podstawie niekonstytucyjnego przepisu (art. 403 § 4 k.p.c.). Przyczyny restytucyjne, o jakich mowa w art. 403 k.p.c. zachodzą w sytuacji, gdy wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym lub gdy wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa (art. 403 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Ponadto, gdy wykryty został prawomocny wyrok dotyczący tego samego stosunku prawnego, albo wykryte zostaną okoliczności faktyczne lub środki dowodowe, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.)

Pozbawienie strony możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa jest - w rozumieniu art. 401 pkt 2 k.p.c. - pojęciem szerokim, ale niewątpliwie nie obejmuje ono nieudolnego lub wadliwego - bez względu na przyczynę - prowadzenia sprawy przez samą

3

stronę. Jego zakresem są objęte tylko te okoliczności, które powodują pozbawienie strony możliwości działania w procesie niespowodowane przez samą stronę i niezależne od jej zachowania się, chociażby postępowanie strony stanowiło naruszenie przepisów prawa.

Wbrew twierdzeniom skarżącego nie doszło w przedmiotowej sprawie do naruszenia przepisów postępowania. Przede wszystkim pozwany powiadomił sąd o przyczynach niestawiennictwa na rozprawę dopiero 4 marca 2013 roku (k. 68 akt I C 245/12). Nie zachodziły więc na dzień procedowania uzasadnione podstawy odroczenia rozprawy. Co więcej) jak już wskazał Sąd Rejonowy, nic nie stało na przeszkodzie by pozwany zasięgnął informacji o przebiegu rozprawy jak i stanie sprawy. Sąd Rejonowy zaś nie miał obowiązku zawiadamiania pozwanego o terminie publikacji wyroku.

Podnoszone przez skarżącego pozbawienie go możliwości zgłoszenia nowych okoliczności sprowadza się w istocie do gołosłownego twierdzenia, iż mając potencjalnie taką możliwość mógł to uczynić. Pozwany nie sformułował jednak w swoim piśmie żadnych nowych wniosków, ani też nie podał nowych okoliczności, które mogłyby uzasadniać otwarcie rozprawy na nowo w myśl art. 316 § 2 k.p.c.

Treść art. 401 pkt 2 k.p.c. jednoznacznie wskazuje, że pozbawienie strony możliwości działania jako podstawa skargi o wznowienie postępowania może wchodzić w grę tylko wówczas, jeśli było wynikiem naruszenia przepisów prawa. Naruszenie takie ma miejsce wtedy, gdy sąd z własnego błędu lub na skutek działania strony (uczestnika) podejmie działania lub zaniecha czynności sprzecznie z prawem. Okoliczności takie nie miały miejsca w przedmiotowej sprawie.

W ocenie Sądu Odwoławczego Sąd pierwszej instancji słusznie więc uznał, że w postępowaniu w sprawie IC 245/12 nie nastąpiło naruszenie przepisów prawa.

Skoro analiza Sądu Okręgowego doprowadziła do wniosku, iż nie występuje żadna ze wskazanych przez ustawodawcę podstaw wznowienia postępowania, to wydane przez Sąd Rejonowy postanowienie jest prawidłowe i brak jest podstaw do jego zmiany, czy uchylecia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie pozwanego jako niezasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik procesu i zasądził od G. B. na rzecz Gminy (...) kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym stosownie do § 6 pkt. 5 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa

4

kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163 z 2002 r., poz. 1349 ze zm.).

Na oryginale właściwe podpisy